

श्यावाश्व आत्रेयः । सविता । गायत्री, १ अनुष्टुप् ।

तत्सवितुर्वृणीमहे वयं देवस्य भोजनम् । श्रेष्ठं सर्वधातमं तुरं भगस्य धीमहि ॥ ५.०८२.०१

सवितुः- प्रेरकस्य सूर्यस्यात्मनः । देवस्य- द्योतकस्य । भोजनम्- भोगम् । तत् । वयम् । वृणीमहे-
वरणं कुर्मः । भगस्य- भगवतः । श्रेष्ठम्- उत्तमम् । सर्वधातमम्- सर्वधारकम् । तुरम्-
अन्धकारहिंसकं बलम् । धीमहि- ध्यायामः ॥१॥

अस्य हि स्वयंशस्तरं सवितुः कच्चन प्रियम् । न मिनन्ति स्वराज्यम् ॥ ५.०८२.०२

अस्य- एतस्य । सवितुः- प्रेरकस्य सूर्यस्यात्मनः । स्वयंशस्तरम्- स्वायत्तकीर्तियुक्तम् । प्रियम्-
प्रेमपात्रम् । स्वराज्यम् । कच्चन- केपि । न । मिनन्ति- हिंसन्ति ॥२॥

स हि रत्नानि दाशुषे सुवातिं सविता भगः । तं भागं चित्रमीमहे ॥ ५.०८२.०३

सः- असौ । हि- खलु । भगः- भगवान् । सविता- सूर्यः प्रेरकः । दाशुषे- दात्रे । रत्नानि-
हितरमणीयभावनानि । सुवाति- यच्छति । तम् । चित्रम्- असाधारणम् । भागम्- सौभाग्यम् ।
ईमहे- याचामः ॥३॥

अद्या नो देव सवितः प्रजावत्सावीः सौभगम् । परा दुष्वप्यं सुव ॥ ५.०८२.०४

अद्य- इदानीम् । देव- द्योतक । सवितः- प्रेरक सूर्यात्मन् । प्रजावत्- धर्मसन्ततिवत् । सौभगम्-
सौभाग्यम् । नः- अस्मभ्यम् । सावीः- प्रेरय । दुःष्वप्यम्- दुस्स्वप्नम् । परा सुव- दूरे प्रेरय ॥४॥

विश्वानि देव सवितुर्दुरितानि परा सुव । यद्भद्रं तन्न आ सुव ॥ ५.०८२.०५

देव सवितः । विश्वा- सर्वाणि । दुरितानि- अधानि । परा सुव- दूरे प्रेरय । यत् । भद्रम्- कल्याणम् ।
तत् । नः- अस्मभ्यम् । आ सुव- आभिमुख्येन प्रेरय ॥५॥

अनागसो अदितये देवस्य सवितुः सवे । विश्वा वामानि धीमहि ॥ ५.०८२.०६

देवस्य- द्योतकस्य । सवितुः- प्रेरकसूर्यस्य आत्मनः । सवे- अनुज्ञया । अदितये- अखण्डप्रकृत्यै
पृथिव्यै वा । अनागसः- अपापाः सन्तः । विश्वा- सर्वाणि । वामानि- कल्याणानि । धीमहि-
धारयामः ॥६॥

आ विश्वदेवं सत्पतिं सूक्तैरद्या वृणीमहे । सत्यसवं सवितारम् ॥ ५.०८२.०७

विश्वदेवम्- सर्वदेवमयम् । सत्पतिम्- सत्तापालकम् । सत्यसवम्- सत्यानुज्ञम् । सवितारम्- प्रेरकं
सूर्यमात्मानम् । सूक्तैः- मन्त्रैः । अद्य- इदानीम् । आ- आभिमुख्येन । वृणीमहे- वरणं कुर्मः ॥७॥

य इमे उभे अहनी पुर एत्यप्रयुच्छन् । स्वाधीर्देवः सविता ॥ ५.०८२.०८

यः । इमे- एते । उभे । अहनी- रात्र्यहनी दैवमानुषप्रज्ञे । अप्रयुच्छन्- अप्रमाद्यन् । पुरः- अग्रे ।
एति- गच्छति । सः । स्वाधीः- शोभनधारकः । देवः सविता ॥८॥

य इमा विश्वा जातान्याश्रावयति श्लोकेन । प्र च सुवाति सविता ॥ ५.०८२.०९

यः । इमा- एतानि । जातानि । विश्वा- सर्वाणि । श्लोकेन- मन्त्रेण । आश्रावयति । सः । सविता । प्र
सुवाति- प्रेरयति । च ॥९॥